

Klassekampen afgør lønnen - hverken EU's klassesdomstol eller politikkerne

EU-s mindstelønsdirektiv fastholdes med tirsdagens afgørelse ved EU-domstolen. Afgørelsen efter flere år var ventet med spænding fra nogle forbundsformænds og politikeres side, mens andre fagforeningsfolk med sund skepsis ikke havde forventet at EU-domstolen ville give medhold.

EU-domstolen er ligesom Arbejdsretten herhjemme en arbejdsgiver- og klassesdomstol - den vil altid dømme til de europæiske monopolvers og arbejdsgivers interesser - og mod arbejderne. Og ikke mindst i et spørgsmål som mindstelønsdirektivet, der giver politikkerne ret til at blande sig i lønforhold.

"Nu skal dommen nærlæses - også de to små undtagelser Danmark endnu en gang fik - før vi kan udtale os om konsekvenserne", lyder kommentarerne fra fagtoppen. FH Hovedstaden og Byggefagenes Samvirke havde på forhånd sammenkaldt fra hele landet til demonstration på Kultorvet i København samme eftermiddag, hvor Henrik Juul Rasmussen, formand for Byggefagenes Samvirke, Per Clausen (Ø), Karsten Hønge (SF), Marianne Vind (A), Flemming Grønsund, næstformand FH, Jesper Ettrup Rasmussen, formand FH Nordjylland talte.

Henrik Juul Rasmussen, formand for Byggefagenes Samvirke og Rør- og Blikkenslagernes Fagforening i København, var dog heller ikke i tvivl om, hvad der vil ske, hvis folketingspolitikkerne skal til at blande sig i løndannelse:

- En lovbestemt mindsteløn vil undergrave værdien af de overenskomster, som arbejdsmarkedets parter forhandler. Samtidig giver det politikkerne et farligt værktøj, som de kan misbruge i kriseti-

der, eller når statskassen fattes penge - præcis som vi så det med afskaffelsen af store bededag.

EU-politikkerne fra Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet talte ind i den nederlagspolitik, der hedder, at nu hvor slaget ved domstolen er tabt - en domstol de selv har spredt illusioner om - så skal slaget vindes med hjælp af politikkerne i Folketinget og EU-parlamentet.

En logisk konklusion og konsekvens af dagens klassesdom er derimod, at kampen om mindsteløn, om lønnens størrelse ikke kan afgøres til arbejderne fordel hverken af EU, dens domstole, direktiver eller af politikkerne. Det afgøres derimod af arbejderne enhed og styrke i klassekampen for at hæve mindstelønnen, lavtlønnen og uligelønnen. Klassesdommen her viser også, at hvis man stoler på monopolvernes EU, lægger sin skæbne i dets hænder, i stedet for at mobilisere til kamp for højere løn, så kalder det på nederlag.

EU er og bliver monopolvernes, arbejdsgivers, krigsmagernes Union. En imperialistisk sammenslutning på ryggen af arbejderklassen og befolkningerne. Der er al mulig grund til - også på grund af at EU blander sig i lønspørgsmål - til at vi skal ud af den Union.

11. november 2025

Sagen kort: EU-Domstolen har 11. november 2025 afgjort, at EU kan gennemføre direktivet om mindsteløn. Domstolen har dermed afvist Danmarks krav om, at direktivet om mindsteløn skal annulleres i sin helhed. To mindre passager, der beskriver de kriterier, medlemsstaterne skal tage i betragtning, når de indfører mindsteløn, fjernes. Domstolen frifinder Europa-Parlamentet og Rådet og afviser, at direktivet blev vedtaget på et forkert juridisk grundlag. Danmark skal dække størstedelen af de juridiske omkostninger.

USA's plan vedtaget i FN's sikkerhedsråd: En ny forbrydelse mod det palæstinensiske folk

Af Spaniens Kommunistiske Parti (marxistisk-leninistisk), PCE(m-l), pceml.info

Mandag den 17. november, på et møde, hvor den israelske ambassadør var til stede, men ingen palæstinensiske repræsentanter, vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 2803, der godkender den plan, som USA har fremlagt, med 13 stemmer for, to hverken for eller imod og ingen imod.

I et land, der er ødelagt af Israels systematiske folkemord, hvor ifølge FN selv 81% af bygningerne og infrastrukturen er alvorligt beskadiget, og der er 60 millioner tons murbrokker, blandet med ueksploderede bomber og uopgravede lig, hvor den zionistiske invasionshær fortsat er etableret ud fra en »gul linje«, som de selv har trukket uden at konsultere nogen, hvor palæstinenserne fortsat dør under israelsk beskyddning, godkendte FN's Sikkerhedsråd planen uden nogen stemmer imod.

Der er ikke meget at sige om den godkendte plan; Trump sammenfattede den i en af sine vanvittige beskeder: »Tillykke til verden med den utrolige afstemning i FN's Sikkerhedsråd, der anerkender og støtter Fredsrådet, som jeg vil lede sammen med verdens mest magtfulde og respekterede ledere«.

Det vil sige: zionismens største allierede, som har leveret en stor del af de mest dødbringende våben til folkemordet på palæstinenserne, lederen af den mest reaktionære og irrationelle højrefløj, som formand for en »Fredsråd«, en »overgangsregering« for at sikre fred i Gaza, som sandsynligvis vil omfatte (det forsikrede i hvert fald den amerikanske præsident selv for nogle uger siden) så uhyggelige personer som Tony Blair, en af dem (sammen med Bush og Aznar), der er kendt som »Azorenes trio af skurke«, som indledte ødelæggelsen af Irak.

Planen forudser også oprettelsen af en international sikkerhedsstyrke (ISF), der vil bestå af omkring 20.000 internationale soldater, som vil kunne anvende »alle

nødvendige midler«, dvs. magt, for at gennemføre deres mandat. Et mandat, der omfatter: permanent opløsning af ikke-statslige væbnede grupper; eller, sagt helt klart: afvæbning af de palæstinensiske militser, mens imperialisterne fortsætter med at bevæbne Israels hær, der fortsætter sin uophørlige chikane i det palæstinensiske Vestbredden sammen med de reaktionære zionistiske bosættelser og aggressionskrigen mod Libanon.

For zionisterne er den eneste disharmoniske tone en paragraf, hvor oprettelsen af en fremtidig palæstinensisk stat nævnes i disse helt vage vendinger: »Når Den Palæstinensiske Myndighed har gennemført de krævede reformer, og genopbygningen af Gaza er i gang, vil de nødvendige betingelser for en farbar vej mod selvbestemmelse og statsstatus for Palæstina endelig være til stede«.

For at der ikke skulle være nogen tvivl om planens egentlige mål, erklærede den nazistiske zionist Netanyahu søndag, endnu før farcen i FN, at Israel fortsat var imod oprettelsen af en palæstinensisk stat og lovede at demilitarisere Gaza »med gode eller onde midler«.

Det er ikke overraskende, at både Hamas og de øvrige palæstinensiske fraktioner har afvist denne aftale og påpeget, at den »ikke imødekommer palæstinenserne rettigheder og krav, favoriserer den israelske besættelse, søger at påtvinge en international formynderskabsmekanisme over enklaven, som hverken palæstinenserne eller modstandsgrupperne accepterer, og tildeler den internationale styrke opgaver og funktioner i Gazastriben, herunder afvæbning af modstandsbevægelsen, hvilket fratager den sin neutralitet og gør den til en del af konflikten til fordel for besættelsen».

Kort sagt handler det ikke kun om, at denne plan ikke vil ændre noget, og at Israel vil fortsætte folkemordet på det pa-

læstinensiske folk, som systematisk nægtes retten til suverænitet, som det er sket mange gange før. Spørgsmålet er, at vi i flere måneder har været vidne til en aftalt (eller accepteret) fordeling af verden mellem de store imperialistiske magter, hvor FN spiller rollen som Don Tancredo:

Den 31. oktober, for knap to uger siden, godkendte denne internationale organisation, som ikke længere gider at foregive at være den, der sanktionerer det, som imperialisterne allerede har aftalt, salget af Vestsaharas suverænitet til Marokko, i strid med sin egen resolution fra 1991, der krævede afholdelse af en folkeafstemning om selvbestemmelse for denne tidligere spanske koloni. I går godkendte den gennemførelsen af Trumps tyvepunktsplan, der i realiteten nægter det palæstinensiske folk suverænitet. Og i begge tilfælde nægtede både Rusland og Kina, der er permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, at bruge deres veto.

Hvad siger den underdanige venstrefløj og de socialchauvinistiske kræfter til denne nye krænkelse af folkeretten? Hvad talte regeringerne (højrefløjen eller de »mest progressive i historien«, det er lige meget) om, da de anerkendte den palæstinensiske stat? Er det den »multipolære verden«, de taler om? Handlede det om, at imperialisterne til gengæld for at »lade være« i deres indflydelsesområder skulle se den anden vej, når det drejer sig om rivalen?

Vi siger det igen og vil sige det så mange gange som nødvendigt: Imperialismen er i krig, og de midlertidige aftaler mellem imperialisterne er en del af den; aftalerne mellem imperialisterne tager ikke hensyn til folks rettigheder, heller ikke deres eget folks. Så længe den zionistiske stat eksisterer, vil der ikke være nogen løsning.

**NED MED DE IMPERIALISTISKE PLANER
MOD DET PALÆSTINENSISKE FOLK!
LÆNGE LEVE ET FRI PALÆSTINA!**

Erklæring fra den 30. plenarforsamling i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer - CIPOML

Medlemmerne af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML), har gennemført arbejdet på deres 30. plenarforsamling med succes. Med det politiske ansvar, vi påtager os som revolutionær fortrop for arbejderklassen og folkene, og forpligtet til at styrke kampen for at gøre en ende på kapitalismen og kæmpe for socialismen.

Den objektive analyse af verdenssituationen har ført os til at konstatere en uddybning af vor tids grundlæggende modsætninger, en skærpelse af det kapitalistisk-imperialistiske systems generelle krise og de mange negative følgevirkninger, dette påtvinger folkenes liv. Vi lever i en verden, der ikke tilbyder noget godt til arbejderne, ungdommen og kvinderne i de folkelige lag; en verden, hvor det gamle klynger sig desperat til magten, selvom det er tæret op indefra.

Den interimperialistiske konfrontation bestemmer kursen for de vigtigste begivenheder på den internationale scene. Dens voksende tilspidsning varsler intet godt for folkene; tværtimod forårsager den en opbremsning i verdensøkonomien, overudbytning af arbejderklassen, øget imperialistisk udplyndring, intensivering af volden mod de undertrykte nationer og de afhængige lande, udviklingen af lokale krige, som kan blive hyppigere, og den reelle risiko for en krig mellem imperialistiske stormagter.

Det kapitalistisk-imperialistiske system er opsat på at udtrække maksimal profit og at opdele verdensherredømmet mellem sig. Det angriber direkte de arbejdende massers og folkenes leve- og arbejdsvilkår og forvolder desuden uoprettelig skade på miljøet.

Det forfald, som den amerikanske imperialism har slæbt rundt på i årevis, og dens desperate iver efter at bevare sine indflydelseszoner og beskytte interesserne for de monopolgrupper, der oprettholder dens magt, har på brutal vis intensiveret dens aggressivitet. Dette viser sig

åbent på de økonomiske, handelsmæssige, politiske og militære områder, som vi for nylig har set i Mellempøsten, Afrika, Latinamerika og Caribien.

Kina er i øjeblikket den eneste imperialistiske magt med kapacitet og vilje til at udfordre den amerikanske imperialismes hegemoni. Den gensidige anerkendelse som rivaler, der konkurrerer om verdensherredømmet, fjerner imidlertid ikke de modsætninger, som de begge har til andre imperialistiske magter og udviklede kapitalistiske lande, og ophæver heller ikke disses kampe for at bevare deres egne indflydelseszoner.

Vi ser med bekymring på - og fordømmer - den voksende militarisering af samfundet, som gennemsyrrer de økonomiske, politiske og sociale områder. Stormagternes og mange afhængige landes regeringer underlægger deres budgetter, offentlige politikker og forvaltningsformer forberedelserne til konfrontation. De styrker undertrykkelsesapparaterne, kriminaliserer protester og normaliserer militær tilstedeværelse på områder, der tidligere hørte til det civile liv.

I denne sammenhæng ses en fremgang for højreorienterede kræfter og kræfter af åbenlyst fascistisk tilsnit, som udnytter krisen til at fremme hadefuldt retorik, indskrænke rettigheder, splitte arbejderne og folkene og understøtte autoritære projekter i storkapitalens tjeneste.

Men i denne verden ligger hovedrollen ikke udelukkende hos kapitalejerne. Arbejderklassen og folkene gennemfører vigtige protestaktioner, som udgør et klart bevis på klassekampens fremmarch. Over for det zionistiske folkemord på det palæstinensiske folk har millioner af stemmer rejst sig på alle kontinenter for at fordømme barbariet og kræve et stop for relationerne med Israel og den zionistiske besættelse. På samme måde har nedskæringspolitikkerne, underkastelsen under fremmede magter, krænkelse af demokratiske rettigheder og andre udtryk for den reaktionære offensiv fået et

fast svar i gaderne. Arbejderklassen, ungdommen, kvinderne og brede folkelige lag mobiliserer sig, afviser disse angreb og bekræfter deres beslutsomhed om at tilkæmpe sig dybtgående forandringer, der forbedrer deres levevilkår og baner vejen for en anderledes fremtid.

Opsvinget i massebevægelsens kamp over hele verden er tydeligt, ligesom den voksende rolle, som ungdommen spiller i forskellige lande. Og når masserne i kamp finder vejen til at tilkæmpe sig rettigheder og konfrontere deres klassefjender, rykker de frem med større beslutsomhed, højner deres organiseringsniveau og forvandler deres indignation til en styrke, der er i stand til at udfordre samfundets kurs.

Vi lever i en konfliktfyldt verden, men det er samtidig bedre tider for det arbejde, som vores partier og organisationer udfører med sigte på organiseringen og sejren for den proletariske revolution og socialismen.

Det er bydende nødvendigt at arbejde for udviklingen og styrkelsen af en bred, verdensomspændende antiimperialistisk og antifascistisk bevægelse; for at holde fanerne højt mod krig, for fred og for folkenes internationale solidaritet; mod den vold, der genereres af det herskende system. Vores endelige mål er at vinde arbejderne og folkenes sociale og nationale frigørelse - et mål, der kun kan opfyldes med arbejderklassen ved magten.

For at vores partier kan opfylde deres mission om at blive arbejderne revolutionære fortrop, må de styrkes på alle områder - ideologisk, politisk og organisatorisk - og involvere sig aktivt i de politiske og sociale kampe.

CIPOML's 30. plenarforsamling bekræfter sine medlemmers forpligtelse over for arbejderklassen, over for verdens undertrykte folk og nationer. Vi går fast fremad mod opfyldelsen af de ansvarsområder, som historien har pålagt os.

November 2025, cipoml.net

Novemberkonference

Til kamp mod krig og for bedre levevilkår

Lørdag den 29. november kl. 14 – 17

Mølle Allé 26, 2500 Valby, (3F BJMF, i bygningen der kaldes Musikhuset)

- Hvordan samler vi kræfterne mod imperialismen
- Arbejderklassens rolle
- Danmark i den internationale rivalisering mellem stormagter

APK ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

INDSAMLING Efterår 2025

Styrk kampen for et socialistisk Danmark

Støtteindsamling
fra den 15. oktober til 15. december

Støt ArbejderPartiet Kommunisterne, APK
Bliv fast økonomisk støtte
Gå med i APK
www.apk2000.dk
Konto: 1551-16634271 (Oktober)
Eller på MobilePay 89496 (skriv 'støtte')

APK ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

cipoml.net

KULTUR OG KLASSEKAMP

OKTOBER BOGBUTIK

Frederikssundsvej 116
København

4.12. KL.15.30-18

Kultur og klassekamp

Oktober Bogbutik

Frederikssundsvej 116 B

Torsdag d. 4. december kl.15.30-18

Kristian Svendsen spiller op til røde sange og giver et sæt af anti-krigs og anti-imperialistiske viser. JohnSteen Johansen fortæller om kampen for at bevare Bellahøjhusene.

Dansk-palæstinenser Hanan Eel Ahmed læser op fra sin digtsamling Sommerfuglens Fortællinger og digte.

Forfatteren Neringa Abrutyte læser op af sine digte.

OKTOBER BOGBUTIK København Frederikssundsvej 116B, st th. 2700 Brønshøj	Oktober Bogbutik Fyn Skibhusvej 100 5000 Odense C	Oktober Bogsalg Århus Ny Munkegade 88 kld. 8000 Århus C
--	--	--